

דבריו לכוון קצתו עתה

סין תפסא

(א) גר"א

בציאור הגר"א (או"ח סי' קנ"ה סק"ג) עמש"כ בשו"ע שזריך שיהא עת קבוע וז"ל, דזכו ענין הקביעות, דכלאו הכי אמרינן בסנהדרין ז"ט נאף אשה וכו', עכ"ל. היינו דבגמ' החס איתא נאף אשה חסר לב, אמר ר"ל זה הלומד תורה לפרקים, ורש"י שם כתב ואינו לומד תדיר תדיר, כמי שאין לו אשה וכו' ע"ש. פעמים זו ופעמים זו, ע"ש.

א) גר"א ע"ז
ב) שו"ת או"ח סי' קנ"ה
ג) שו"ת או"ח סי' קנ"ה
ד) שו"ת או"ח סי' קנ"ה
ה) חכ"מ (אורח חיים סי' קנ"ה)

ע"ה

קבעת עתים: לפי שאלה לריך להקטעק בדרך ארץ שאלה אין דרך ארץ אין חורה הולך לקבוע עתים לחורה דבר קבוע שלא ימשך כל היום לדרך ארץ: כפרים ורבים: הייט חוסן: לפיט לישועה: לדברי הגבאים: סגנת דבר מוסך דבר: היינו דעת:

(א) גר"א ע"ז

אמר רבא

בשעה שמכניסין אדם לדון אומרים לו "נשאת *ונחת באמונה *קבעת עתים לחורה עסקת בפיר צפית לישועה פלפלת בתבמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראתה היא אוצרו אין אי לאלאי

א) גר"א ע"ז

קנה לילך מבהכ"נ לבית המדרש. וכו' ב' סעיפים:

א "אחר שיצא מבהכ"נ (א) ילך (ב) [א] לבהמ"ד (ב) * ויקבע * עת (ג) ללמוד וצריך שאותו עת קבוע (ד) שלא יעבירונו אף אם הוא סבור (ה) להרויח הרבה: הגה וף מי שאינו יודע ללמוד (ו) לבה"מ ושכר הליכה בידו (ז) או יקבע לו מקום (ח) וילמוד (ט) מעט גמא שידע (י) ויחשוב בעניניו ויכנס

(א) גר"א ע"ז

גר"א ע"ז

(ב) ויקבע

ליתא בגמרא כשמכניסין אדם לדון שואלין אותו קבעת עתים לחורה ועוד שיקבע העת מיד אחר התפלה משום ילכו מחיל אל חיל וכנ"ל וגם דאם ילך מקודם לעסקו חיישינן שמא ימשך ויחטא קביעותו (פמ"ג):

* ויקבע וכו'. והנה ע"ס הלמוד אף שכשהוא לומד ביחודי הוא ג"כ מקיים מצוה של ת"מ מ"מ לכתולה מלוא להדר כל מה שיכול ללמוד בחבורה שעי"ז יש כבוד שמים יותר וכן אמרו חז"ל בכמה מקומות כגון ע"ס הדתה מלך

(ו) ילך לביהמ"ד. שלומדים שם ואפ"י אם אינו מצין מה שלומדים מ"מ העכבה צביהמ"ד מלוא היא וכש"כ אם יוכל להצין מה שלומדים צהלכה או באגדה יקבע עתמו לשמוע ויעלה לו במקום למוד וכמו שאחז"ל [דברים רבה פרשת כי תבוא] אמר ר' יהושע אמר רב נתמן כל מי שגא לביהמ"ד ושומע דברי חורה וכו' לשב בין החכמים לעת"ל שגאמר און שומעת מוכתם חיים בקרב חכמים מלן:

א) גר"א ע"ז

ב "אחר סעודת שחרית (ה) קובעים מדרש לקרות בגביאים (ג) (ו) ולדרוש בדברי אגדה (ז) ויאסור לקבוע (ח) סעודה באותה שעה: הגה ופועלים וכו' שאין עוסקים בחורה כל ימי השבוע יעסקו יותר בחורה בשבת ממ"ח העוסקים בחורה

כל ימי השבוע והמ"ח ימשיכו יותר בעונג אכילה ושתייה קמא דהרי הם ממענגים ללמודם כל ימי השבוע (ב"י סי' רפ"ח שם ירושלמי):

א) גר"א ע"ז

בס' החרדים (הוצא בס' יוסף אומן), שאף דבעלמא קיי"ל

דהיכא דעוסק בחורה ויש צידו מלוא שא"ל לעשות ע"י אחרים, דאין צה דין דעוסק בחורה פטור מן המלוא וחייב לבטל ת"מ כדי לקיים המלוא, זהו רק בסתם לימוד החורה, אבל בח"מ שעוסק צה כדי לקיים קביעו עתים לחורה צכה"ג אין מבטלין מלימודו לעשות המלוא